

ת"פ 68501/07/20 - מדינת ישראל נגד אדי שושן

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

לפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן

19 יולי 2021

ת"פ 68501-07-20 מדינת ישראל נ'
שושן(עציר)

בעניין:

המאשימה:

נגד

הנאשם:

מדינת ישראל

אדי שושן (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד שאול ציון

הנאשם ובא-כוחו, עו"ד בני זיתונה

גזר דין

1. בטרם שמיעת הראיות בתיק, הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו כתב האישום שהוגש נגד הנאשם תוקן והנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, שאלה הן עיקריהן:

כחודשיים עובר לאירוע שיתואר להלן, המתלונן, אדם כבן 67 הגר לבדו, התיר לנאשם לגור עמו בביתו מתוך מטרה לסייע לו בדיוור. הנאשם התגורר עם המתלונן בביתו במשך כחודש ולאחר מכן עזב. ביום 21.7.20 בסמוך לשעה 22:30 הנאשם הגיע לביתו של המתלונן, ולאחר שהמתלונן פתח לפניו את הדלת כי חשב שמדובר באדם אחר, הוא נכנס אל הבית, ניגש במהירות למגירות המזנון בסלון והחל לחפש בהן רכוש או כסף. המתלונן התקרב אליו ושאל אותו לפרש מעשיו, והנאשם דחף אותו והפילו ארצה ואחר כך בעט בגבו מספר פעמים. בהמשך, הנאשם ניגש אל הקלנועית של המתלונן שחנתה בסלון הבית, ונטל ממנה את ארנקו של המתלונן, ובו, בין היתר, סך של כ- 600 ₪, שני כרטיסי אשראי, תעודת נכה וכרטיסים נוספים, ובנוסף לקח תיק ובו 6 שעונים ו- 16 גורמטים בצבע זהב. לאחר מכן הנאשם ברח מהמקום, המתלונן הזעיק משטרה, ושוטרים עצרו את הנאשם כשהרכוש שנגנב אצלו.

כתוצאה ממעשי הנאשם, המתלונן סבל מכאבים בגבו ובגופו.

2. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, כאמור, הוא הורשע בעבירה של שוד, לפי סעיף 402(א) בחוק העונשין התשל"ז-1977.

3. במסגרת הסדר הטיעון הסכימו הצדדים כי המאשימה תעתור להטיל על הנאשם 4 שנות מאסר בפועל, וההגנה תעתור להטיל עליו 3 שנות מאסר בפועל. והוסכם כי יוטלו על הנאשם מאסר על תנאי ופיצוי.

טענות הצדדים

עמוד 1

1. ב"כ המאשימה ציין שהסדר הטיעון בין הצדדים הושג לאחר הליך גישור ושהסדר הוא על דעת המתלונן. עמד על הערכים המוגנים בעבירת השוד, על חומרת העבירה בנסיבותיה, ועל החומרה הנובעת מהיות המתלונן אדם מבוגר, וטען כי במקרה זה מידת הפגיעה בערכים המוגנים חמורה. עמד על מדיניות הענישה הנוהגת, הכוללת מאסר בפועל לתקופה משמעותית ועונשים נלווים. וטען כי בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון, משהסכימו הצדדים לטעון לטווח ענישה, אין צורך לקבוע את מתחם העונש ההולם. ציין את עברו הפלילי העשיר של הנאשם הכולל הרשעות רבות בעבירות הרכוש והאלימות, בהן שלוש עבירות שוד ועבירה של נסיון שוד, וציין שהנאשם ריצה עונשי מאסר רבים. טען לגילו המבוגר של המתלונן, לעובדה שהוא גר בגפו, ולסבל שנגרם לו ממעשי הנאשם. ומנגד, ציין לקולה את הודאת הנאשם ואת העובדה שהתכשיטים שנגנבו הוחזרו למתלונן. וביקש להטיל על הנאשם 4 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי ממושך ופיצוי משמעותי למתלונן.

2. ב"כ הנאשם טען כי מנעד העונשים בעבירות שוד רחב. עמד על נסיבות חייו המורכבות של הנאשם, אשר מגיל קטן היה חשוף להתמכרות של אביו לסמים, ולאלימות מצדו כלפי אמו. הוא גדל בפנימיות ובמשך תקופות ארוכות שהה ללא מסגרות וללא תמיכה. ומאז גירושו בשנת 2008 הוא נמצא לסירוגין ללא קורת גג ומתקשה להשתלב בתעסוקה. עוד ציין, כי הנאשם היה מכור לסמים קשים ובתקופה האחרונה שלפני מעצרו צרך אדולן באופן קבוע. טען כי הנאשם היה מצוי בהישרדות יום יומית בסיסית והוא הגיע לבית המתלונן מתוך רצון למצוא לעצמו קורת גג והאירוע התפתח כפי שהתפתח. עוד ציין כי הנאשם גרוש, אב לחמישה ילדים בני 16 עד 29. אשר לטווח הענישה שנטען על ידי הצדדים, טען, כי הוא תואם את טווחי הענישה המוטלים בעבירות דומות ותקופת המאסר הנטענת על ידי ההגנה מצויה מעל תחתית מתחם העונש ההולם. הוסיף כי למתלונן לא נגרם נזק פיזי והוא טופל במקום על ידי מד"א. וכי מצבו של הנאשם יקשה עליו לשלם פיצוי. ביקש להטיל על הנאשם שלוש שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי סמלי.

3. הנאשם הביע צער על מעשיו. סיפר כי המתלונן היה עבורו כמו אב, והוא רוצה לבקש ממנו סליחה. סיפר כי הוא דר רחוב והביע את רצונו לשקם את עצמו.

דין והכרעה

1. עבירת שוד יכולה להתבטא באופנים שונים וברמות חומרה שונות ובהתאם לכך הענישה עליה משתרעת על פני קשת רחבה והיא תלויה בעיקר בנסיבות הקונקרטיות של מעשה העבירה ובמידת אשמו של הנאשם.

2. טווח הענישה עליו הסכימו הצדדים בהסדר הטיעון, מצוי בהחלט בתוך מתחם העונש ההולם למעשה הנאשם בנסיבותיו. משכך אין צורך לעמוד על פרטי מרכיבי מתחם העונש ההולם במקרה זה ולקבוע את מתחם העונש ההולם.

3. במקרה זה, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה מעמידות את מעשה הנאשם על רף גבוה בסולם החומרה - המתלונן אדם מבוגר כבן 67 והנאשם צעיר ממנו ב- 15 שנים; המתלונן גר בדירתו לבדו; זמן מה לפני אירוע העבירה הנאשם התגורר בדירת המתלונן למשך כחודש ימים במחווה של רצון טוב מצד המתלונן כלפיו; הנאשם הכיר את המתלונן ואת הדירה; מיד עם כניסת הנאשם לדירת המתלונן הוא החל בחיפוש נמרץ אחרי כסף ורכוש; כשהמתלונן שאל אותו לפרש מעשיו הוא דחף אותו והפילו ארצה, ובהיותו שכוב על הארץ בעט בגבו מספר פעמים; בהתחשב בסיטואציה ובפערי הגיל והכוח בין הנאשם

למתלונן, לא היה כל צורך לתקוף את המתלונן באופן המתואר; הרכוש שנגנב מהמתלונן משמעותי; חווית השוד המלווה בתקיפה, לכל אדם ובמיוחד לאדם מבוגר החי בגפו, טראומטית ומשפיעה על תחושת הביטחון ואיכות החיים של קורבנה; והתנהגות הנאשם כלפי המתלונן היתה נבזית וכפוית טובה.

4. העונש הקבוע לעבירת השוד בה הורשע הנאשם הוא 14 שנות מאסר. ומדיניות הענישה הנוהגת בעבירות שוד כלפי קשישים היא של החמרה מובהקת. ההצדקה לענישה המחמירה מובנת מאליה עד כי אין צורך לשוב ולנמקה.

5. בע"פ 6202/10 מדינת ישראל נ' ולדיסלב ישראילוב (פורסם בנבו, 15.03.11) בית המשפט העליון מתייחס למדיניות הענישה בעבירות שוד כלפי קשישים, מציג שורת פסקי דין שהטילו עונשי מאסר ממושכים בעבירה זו, ומסכם את הנושא בדברים הבאים:

"במקרים דומים עולה מפסיקתו של בית משפט זה כי רף הענישה שנקבע בגין עבירת שוד שבוצעה כלפי קשישים וכשהאלימות שננקטה בגדרה אינה ברף העליון וערכאת הערעור אינה ממצה את הדין עם הנאשם, הוא בין 4-6 שנים. דהיינו, רף הענישה בעבירות כגון דא אם העונש מושת על ידי ערכאה דיונית צריך להיות אף גבוה יותר..."

6. לחובת הנאשם הרשעות קודמות רבות ובהן 3 הרשעות בעבירת שוד והרשעה בעבירת ניסיון שוד, והוא ריצה עונשי מאסר רבים. בשנת 2011 הוא נדון בבית המשפט המחוזי ירושלים, בת.פ. 24389-05-10, על עבירת שוד בנסיבות מחמירות, עבירת שוד, ועבירת ניסיון שוד, ל-42 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט הפעיל מאסרים מותנים שהיו תלויים ועומדים נגדו ובסך הכל הוטלו עליו 54 חודשי מאסר בפועל. ובשנת 2016 הוא נדון בבית המשפט המחוזי ירושלים, בת.פ. 22523-12-14, על עבירת שוד, לשנת מאסר בפועל והופעל נגדו מאסר על תנאי של שנה, במצטבר. המדינה ערערה על קולת העונש ובית המשפט העליון קיבל את הערעור והטיל עליו 3 שנות מאסר בפועל (ע"פ 1702/16).

7. הנאשם בן 53. לא בכל יום נתקלים בנאשם בגיל כזה שמבצע עבירות מהסוג הזה. ההרשעות הקודמות הרבות שלו, במיוחד בעבירות שוד; ותכיפות ביצוע העבירות, גם לאחר נשיאת עונשי מאסר משמעותיים; מלמדות על חוסר גבולות ואי מורא דין, ועל האפשרות שהוא ישוב ויבצע עבירות דומות, ומצדיקות לקבוע את עונשו ברף הגבוה של מתחם העונש ההולם.

8. נסיבות חייו של הנאשם, כפי שנטען על ידי בא-כוחו, אינן פשוטות ויש לתת להם משקל מסוים, אולם, יש גבול עד כמה ניתן להתחשב בנסיבות אישיות של אדם בגיל כזה השב ומבצע פעם אחר פעם עבירות חמורות, על חשבון קרבתו מעשיו והחברה בכללה.

9. בקביעת עונשו של הנאשם אני לוקח בחשבון בין היתר את גילו המבוגר יחסית של הנאשם, והשפעת העונש עליו, וכן את הודאתו - הגם שבנסיבות, שהמתלונן מכיר את הנאשם וראה אותו בעת המעשה, ושהנאשם נעצר על ידי המשטרה סמוך לאחר המעשה כששלל הגניבה ברשותו, יש להניח שהראיות שהיו בידי התביעה להוכחת אשמתו היו טובות ומספקות.

10. בהתחשב בכל האמור, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 45 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירת אלימות שהיא פשע.

ג. אני מחייב את הנאשם לשלם למתלונן פיצוי בסך 5,000 ₪.

זכות ערעור תוך 45 יום.

**ניתנה והודעה היום י' אב תשפ"א,
19/07/2021 במעמד הנוכחים.
אליהו ביתן, שופט
סגן הנשיאה**